

ואמר יכול כמוני כו' ר"ל שתהא אלהי כמוני שתסתכל בעצמך שאתה למדן גדול ויושב ולומד ותהא אלוה ח"ו היה לא תהיה רק שתדע שהכל הוא השי"ת ומחשבתך ודבורך וכל חיותך הוא אלהות וזהו מארז"ל לא יהיה בך אל זר איזהו אל זר שהוא בגופו של אדם זה יצה"ר ר"ל לא יהיה בך אל זר האלקות שבך לא יהיה זר ומופרש ממך שהוא אלהות שלא תהא סבור שאתה הוא החכם רק שתדע שהכל הוא אלהות כנ"ל ואמרו איזהו אל זר ר"ל שמתמיה איך אפשר שלא ידע שהכל הוא אלהות ואמרו שהוא היצה"ר שהוא מסמא את עיניו שיסבור שהוא החכם ושוכח שהכל הוא השי"י וזהו כל השוכח דבר א' ממשנתו ר"ל השוכח את האחד שהוא השי"ת שוכח ממשנתו שסובר שהוא בעצמו לומד זה ושוכח שהכל הוא השי"י

אוהב לימי ספירת העומר ישראל

טעם אמירת פרקי אבות. בין פסח לעצרת הוא. כי בימים האלו מחויב כל איש ואיש מישראל לטהר א"ע בימי הספירה כמו שנטהרו ישראל מאז מטומאת מצרים.

רַבִּי הוֹסֵתָאִי בְּרַבִּי יִנְאִי מִשּׁוּם רַבִּי מְאִיר אֹמֵר, כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דְּבַר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ, מַעֲלָה עָלָיו חֲתוּב כְּאֵלוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, שְׁנַיִמָּר (דברים ד), רַק הַשְּׁמֵר לְךָ וְשָׁמַר נִפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יְכוּל אֶפְלוּ תִקְפָּה עָלָיו מִשְׁנֵתוֹ, תִּלְמוּד לֹאֵר (שם) וּפֶן יִסְרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הָא אֵינִי מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ עַד שְׁיֵשֵׁב וְיִסְרֵם מִלְּבָבוֹ:

פרשת בעל שם טוב משפטים

זו. ועברתם את ה' אלהיכם ונו', שמעתי ממורי פירוש הש"ס (מגינה ד"ט ע"ט) ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע, בין עובד ה' לאשר לא עבדו (מלאכי ג') ופריך הש"ס היינו צדיק היינו עובד היינו רשע היינו לא עובד י' אלא אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד, ויש להבין וכי בשביל שחסר אחד יהיה נקרא רשע לא עובד, וביאר על פי משל (מהלס קכ"ו) בא יבא ברנה י' נושא אלומותיו, אם יסוד תורתו ועבודתו ליוהרא, גם כשהוא עובד ה' אינו כלום, מאחר שחסר ממנו אחד היינו שיכוין לשמו יתברך, סוד אחד האמיתי, ובה יוכן, גם שהוא עובד ה' מכל מקום מקרי לא עובד, והטעם שאינו דומה שונה מאה פעמים לשונה מאה פעמים ואחד [שיש בו אחד, אבל בזה שלומד מאה פעמים מה לנו וללימודו אם] חסר אחד, והבן: